

Беседа Владике Артемија у Недељу сиропусну 2018. године, у манастиру Светог архиђакона Стефана у Ариљу

У име Оца и Сина и Светога Духа.

Ево нас, браћо и сестре, на почетку светог, Великога и Часног Поста. Данас је Црква одредила ову недељу и посветила успомену изгнања нашега праоца Адама из Раја и подсећа нас зашто је Адам истеран из Раја - зато што није држао пост. Он је само једну заповест добио од Бога да не једе од једнога дрвета у Рају, дрвета познања добра и зла. Није тешка заповест била, јер сва остала дрвета била су на располагању. Али Ева и Адам послушали су савет злога духа ђавола који се у виду змије појавио и преварио наше прародитеље. Обећававши им, не да ће они умрети ако буду јели то дрво, него ће постати као богови. И Ева је убрала тај плод, јер је био много леп за гледање и свакако укусан и онда је дала и Адаму. И тиме је наш праотац Адам прекршио ову заповест од Бога коју је дао, заповест о посту. И за тај један преступ његов, он је, кажемо, изгнан из Раја, истеран је из Раја, и речено је да ће у зноју лица свога зарађивати хлеб свој и јести.

Ето, то се догађа са онима, браћо и сестре, који не држе Заповести Божије. Адам је имао једну заповест и у Светом Јеванђељу имамо све Заповести које је Господ донео и људима предао и ми смо дужни да их држимо да бисмо се могли вратити у закључани Рај.

Дакле, због непоста Рај је изгубљен за човека, Адама и његово потомство. А пост је Црква установила да бисмо се кроз подвиг уздржавања од неке врсте хране у молитви покајали за своје грехе, да бисмо се могли вратити у тај изгубљени Рај. Али данашње Свето Јеванђеље, чак и за пост предвиђа некакав услов. Да би нам пост заиста био бања препорода, на исцељење душе и тела, потребно је још нешто извршити. Људи често кажу да је спасење тешко за човека. Како се може човек спасти, то је тешко, то је немогуће, чак неки тврде. А ево, данашње Свето Јеванђеље нам управо говори да

је то веома лако учинити. Каже Господ: *"Ако опраштате грехе своје браћи својој, онда ће и Отац ваш небески опростити вама грехе. А ако не опраштате један другоме грехе које човек човеку може да учини и ваш Отац небески неће вама опростити."* Другим речима, с овим Јеванђељем Господ је спасење ставио нама у руке. Од нас зависи да ли ћемо добити опроштај од Бога за наше грехе, а то значи ако будемо опраштали један другоме ситне увреде, било неку реч, било неку пакост, било неко дело. То су све такве ситнице безначајне у односу на озбиљне грехе које ми пред Богом чинимо, кршећи Његове Заповести. Па ипак за ту малу жртву коју Бог од нас очекује да опростимо један другоме те мале ситне увреде, да Он нама опрости све наше грехе. То је оно ..., браћо и сестре, које треба да у току овога поста практикујемо. Зато је Црква одредила и увече овога дана да се врши међусобно опраштање једних са другима да бисмо могли измирени међу собом, могли да уђемо у Свети Велики пост.

А како постити треба? И то је данашње Свето Јеванђеље објаснило. Када постиш немој се правити тужан, невесео да људи виде да постиш, па да те хвале. Јер ако тако постиш, онда си примио своју плату овде на земљи. Него каже: *"А ти када постиш, ти намажи главу своју уљем, умиј лице своје."* Другим речима, буди ведар као и обичнога дана, јер само тада Отац твој небески који у тајности, који види тајно твој подвиг, твој пост, Он ће ти платити јавно, то јест примиће нас у Царство Своје небеско. А да би човек могао то све да изврши, потребно је да своје срце ослободи од привезаности за било шта земаљско, јер каже Господ: *"Не стичите себи блага на земљи где мољац гризе, где рђа квари и пропада, упропашћује, него стеците себи благо на небу где мољац не гризе ни рђа квари, јер тамо где је благо ваше, тамо ће бити и срце ваше."* Онај који је везан само за земљу и земаљско, за богатство, за уживања, за проводе, за страсти, грехе своје, он стиче благо на земљи и његово срце је сво земљано. Нема места у томе срцу за Бога, а онда за такво срце нема места у Рају Божјем, него треба стицати духовне вредности - врлине хришћанске које је света Црква објавила, дефинисала и

толике су књиге и поуке написане о томе. То је пре свега Вера Православна, јер без вере није могући нити Бог. Дакле, пре свега Вера у Бога, молитва Богу, љубав према Богу и према ближњему своме, па сва остала добра дела која је Бог заповедио да чинимо један другоме рекавши: *"Ко учини једноме од ове моје мале браће, мени је учинио."* Свако наше добро дело према ближњему своме, уствари јесте добротворство према Господу Христу, јесте љубав према Господу Христу. И зато ће и срце наше бити тамо где је вечна блага Господ сабрао и чува за оне који га љубе и који му служе.

Нека Господ дарује свима нама овде данас сабранима и целом нашем народу разумевање смисла светог Великога поста, да га држимо онако како је Црква прописала и одредила, не само, што многи на жалост раде, недељу дана посте на почетку да би се причестили. А онда погазе пост и не посте даље до последње недеље пред сам Васкрс, те опет можда мало посте. На шта личе такви људи? Као на човека који је кренуо на тај мост преко једне реке, па је саградио са једне стране, с једне обале метар и са друге обале метар. Авај, није мост саставио! Да ли је он употребио, да ли неко може да пређе преко таквога моста? Очигледно, не. Него треба саставити мост потпуно. Тако и треба цео пост држати онако као што је Црква прописује и Бог заповеда. Да је то могуће показали су многи у историји Цркве, многи светитељи Божији, многи подвижници и многи хришћани. И тај пост ако се са надом на помоћ Божију врши, ако смо опростили један другоме све увреде, неправде, онда тај пост неће нам бити уопште тежак, већ ће бити извор радости духовне.

Нека би нам Господ даровао снаге да тако схватимо, да тако проживимо овај свети Велики пост, да се у њему припремимо духовно и телесно за сусрет са васкрслим Господом и да нас Он као такве прими у Царство Своје Небеско да бисмо тамо и ми са свима светима славили Оца и Сина и Светога Духа у све векове и сву вечност. Амин.

Бог да вас све благослови и дарује снаге. Амин.